

**FULL DE RUTA
2019-2020**

assemblea

ÍNDEX

1.	Introducció	3
2.	Antecedents	3
3.	Situació actual	4
4.	Objectius estratègics	5
4.1.	Reforçament intern	5
4.2.	Lideratge	5
4.3.	Extensió territorial	5
4.4.	Unitat d'acció.....	5
4.4.1.	Govern de la Generalitat de Catalunya	6
4.4.2.	Parlament de Catalunya i partits polítics.....	6
4.4.3.	Consell per la República	6
4.4.4.	Societat civil.....	6
4.5.	Majoria social	6
4.5.1.	Les assemblees territorials	7
4.5.2.	Les assemblees exteriors	7
4.5.3.	Les assemblees sectorials	7
4.5.4.	Les assemblees de joves	7
4.5.5.	Altres entitats i organitzacions	8
5.	Línies d'actuació estratègica	8
•	Escenari 1	8
•	Escenari 2	8
•	Escenari 3	8
5.1.	Acció o lluita no violenta	9
5.2.	Estratègia electoral.....	9
5.3.	Anàlisi de l'aplicació de l'article 155 de la Constitució espanyola	10
5.4.	Fer República catalana de baix a dalt	10
5.4.1.	Consell per la República i consells locals de la República catalana	10
5.4.2.	Consum estratègic i responsable	11
5.4.3.	Memòria històrica	11
5.4.4.	Sobirania fiscal	11
5.4.5.	Procés constituent	11
5.4.6.	Institucions de país	12
5.4.7.	El moviment sindical	12
5.4.8.	La tasca de les assemblees sectorials	12
5.4.9.	Els moviments de sostenibilitat ambiental	12
5.4.10.	La lluita feminista	12
5.4.11.	La lluita contra l'especulació	12
5.4.12.	País d'acollida.....	12
5.5.	Internacionalització	12
5.5.1.	Les assemblees exteriors	13
5.5.2.	Comunicació.....	13
5.5.3.	Jurídica.....	13
5.6.	Consell confederal dels Països Catalans	14
6.	Escenari canviant.....	14

FULL DE RUTA

2019-2029

1. Introducció

L'1 d'octubre de 2017 va marcar un abans i un després en la relació de l'Estat espanyol amb Catalunya i la seva ciutadania. La repressió exercida per les forces de seguretat de l'Estat, acompanyada per una acció judicial totalment parcial, ha deixat al descobert allò que fa temps que sospitàvem, que la transició del 78 fou una operació de maquillatge per vestir la dictadura franquista de democràcia, amb una monarquia parlamentària imposada i tutelada pels hereus dels colpistes del 36 i gestors de quaranta anys de dictadura.

Des d'aleshores, la màquina repressiva de l'Estat espanyol colpeja persones i institucions sense cap aturador, amb el suport d'una justícia espanyola que desacomplexadament prevarica al costat del repressor i el silenci còmplice d'una Unió Europea que tanca els ulls davant l'incompliment de lleis i normatives europees, com ara la Carta Europea dels Drets Humans, la protecció de la qual ens cal buscar reiteradament des de tots els estaments mundials, europeus i estatals.

Tot i això, però, la victòria organitzativa i política de l'1 d'octubre del 2017 va demostrar que tenim una ciutadania organitzada i apoderada si se li planteja un objectiu concret. L'1 d'octubre és clarament un punt d'inflexió en aquest camí cap a la independència. Ens trobem, però, amb una declaració unilateral d'independència feta pel Parlament de Catalunya el 27 d'octubre del 2017 que no es va defensar. Posteriorment, el Govern català va incomplir el mandat del Parlament: no es va reconèixer a si mateix com a Govern de la República catalana, no va fer efectiu el control del territori ni l'aplicació de la Llei de Transitorietat Jurídica, no va desplegar cap acció internacional i va cessar tota l'activitat executiva; de facto va acceptar la legalitat espanyola i l'aplicació de l'article 155.

Amb una part del Govern legítim de la Generalitat de Catalunya a l'exili i l'altra en presó preventiva, mentre es vulnereu en tot moment els drets més bàsics de les persones, la societat civil esdevé clau en la mobilització ciutadana i encapçala la resistència i la lluita no violenta com a eina per combatre l'Estat i per denunciar obertament la repressió. La societat civil esdevé també un actor indispensable per a la internacionalització del conflicte.

2. Antecedents

Com ja s'ha relatat a la introducció d'aquest Full de Ruta, l'1 d'octubre del 2017 va marcar l'inici d'una nova era del procés independentista de Catalunya i també va deixar una empremta molt negativa en la imatge internacional de l'Estat espanyol.

Per arribar fins aquest moment crucial de la història del nostre país cal remuntar-nos uns quants anys enre. La sentència de l'Estatut de l'any 2010 es converteix en un punt d'inflexió que ha transformat la societat i la política catalanes, i ens ha situat en un nou paradigma.

El naixement posterior de l'Assemblea Nacional Catalana l'any 2012 significa un fort pas endavant en l'apoderament de la societat civil organitzada per assolir la independència de Catalunya. Les mobilitzacions, des d'aleshores i fins ara, de milions de ciutadanes i ciutadans han acabat marcant l'agenda del Govern de la Generalitat, del Parlament de Catalunya i dels partits polítics sobiranistes.

Això ha situat l'autodeterminació i la independència de Catalunya al centre del debat i de la realitat catalana i espanyola, i també ha portat el conflicte català de ple a l'àmbit internacional i especialment al de la UE.

L'1 d'octubre del 2017 va comportar un creixement continuat del suport a la independència, que ha passat del 20-25% l'any 2010 al més d'un 50% en aquests moments. Tot i tenir el suport d'una majoria absoluta de la ciutadania, atès que un 80% de la ciutadania defensa el dret a l'autodeterminació del poble de Catalunya, el referèndum d'independència celebrat l'1 d'octubre va ser reprimit amb una violència extrema per les forces de seguretat de l'Estat, la Policia Nacional i l'estament paramilitar de la Guàrdia Civil.

Quan l'Estat espanyol, amb el suport del PP, C's i PSC-PSOE, va executar l'article 155 de la constitució espanyola, es va consumir un cop d'estat vestit de legalitat que va destituir el Govern de la Generalitat i va dissoldre el Parlament de Catalunya. Amb el Govern legítim a l'exili o a la presó, l'Estat va convocar, amb una celeritat fora del comú, unes eleccions per al dia 21 de desembre del 2017. La campanya electoral fou totalment parcial per tal d'afavorir els partits polítics del 155 i, tot i la més que evident divisió existent entre els partits independentistes, aquests van tornar a assolir la majoria absoluta del Parlament.

Des d'aleshores, l'actualitat política al nostre país ha estat marcada per la manca d'unitat d'acció dels actors independentistes, per la repressió policial i judicial contra tot allò que tingui a veure amb l'independentisme, i per un, cada cop més palès, coneixement i reconeixement internacional de la situació que s'està vivint a Catalunya. Fins ara, l'Estat espanyol, representat pels partits polítics del 155, així com per la fiscalia, el poder judicial, la premsa, la monarquia, les grans empreses... ha demostrat que no està disposat a dialogar sobre el dret d'autodeterminació de Catalunya. Ha ensenyat la seva cara més fosca i una manca de límits a l'hora de frenar el dret d'autodeterminació català. La ciutadania espanyola, per la seva banda, ha acceptat de manera molt majoritària l'actuació de l'Estat espanyol, molt possiblement a causa de la greu manipulació i tergiversació de la realitat a què la sotmeten la majoria de mitjans de comunicació públics i privats d'àmbit estatal i els grans partits polítics.

Tot i que el govern Sánchez ha fet un tímid pas endavant, escenificat en el comunicat conjunt de Pedralbes de 20 de desembre, en el qual s'aposta per una pro-

FULL DE RUTA

2019-2029

posta política que compti amb un ampli suport de la societat catalana, en el marc de la seguretat jurídica, no ha fet cap gest d'alleugeriment de la repressió – com posa en evidència el manteniment de les acusacions de sedició per part de l'advocacia de l'Estat– ni cap reconeixement del dret d'autodeterminació del poble de Catalunya.

Aquests antecedents ens porten a plantejar diversos possibles escenaris teòrics que es desenvolupen més endavant, alguns dels quals considerem que existeixen únicament en el pla de la teoria política.

3. Situació actual

L'1 d'octubre del 2017 es va celebrar un referèndum d'autodeterminació, en què com a poble vam exercir el nostre dret a votar. Per fer-ho vam comptar amb dos elements indispensables: la unitat de totes les forces independentistes –institucions, partits, entitats i ciutadania no associada i amb la confiança mútua existent entre tots ells.

Les conseqüències de l'1 d'octubre han estat, però, molt greus.

El Parlament de Catalunya ha deixat de ser sobirà, en tant que ha acceptat l'entrada de l'autoritat de les institucions espanyoles en les seves decisions.

Tothom, ciutadania i càrrecs electes, han pagat un preu molt alt pel malbaratament del capital ciutadà acumulat i el desaprofitament del momentum.

S'ha desfermat una onada repressiva, inicialment amb l'aplicació de l'article 155 de la Constitució espanyola i, posteriorment, per la no retirada de facto d'aquest article.

Tenim persones preses per motius polítics i d'altres de represaliades dins de la UE. Tenim persones exiliades tant dins de la UE com en l'Europa no comunitària. Tenim el judici contra els independentistes al Tribunal Suprem espanyol. I hi haurà els judicis a l'Audiència Nacional, al TSJC i al jutjat número 13 de Barcelona, així com multitud de judicis en jutjats ordinaris a conseqüència de les accions de repressió a la mobilització ciutadana.

Després de més d'un any de presó preventiva, en què s'han vulnerat drets humans fonamentals i s'ha privat de llibertat persones innocents, la "justícia espanyola" duu a terme un judici vergonyós contra la llibertat de pensament i d'expressió, i contra el dret a l'autodeterminació dels pobles, un dret, per altra banda, reflectit en l'articulat de la Constitució espanyola. Tot ens porta a creure que la sentència està dictada des de l'inici del procediment i tot fa entendre que la venjança es durà a terme amb total impunitat.

El govern de l'Estat espanyol ha tancat les portes al diàleg sobre l'autodeterminació del poble de Catalunya,

per tant, cal adreçar tots els esforços a elaborar una estratègia unitària que ens permeti esdevenir un estat independent i fer efectiva la República catalana.

També hi ha la constatació que la societat civil independentista és un actor polític que es mou cada vegada més pel principi de la noviolència que, de fet, és la nostra força.

El discurs retòric, contundent i a vegades d'un radicalisme abrandat en les formes i els missatges, del Govern autonòmic no es correspon amb el compliment dels compromisos electorals del 21-D, ni amb el mandat de l'1-O i entra en clara contradicció amb la repressió exercida en contra l'independentisme a través dels cossos policials sota jurisdicció de la Generalitat.

S'ha creat el Consell per la República, que ja ha anunciat que presentarà una proposta estratègica per culminar el procés d'independència.

La correlació de forces a l'Estat espanyol, que difícilment permetrà que es pugui fer cap oferta mínimament digna per a l'independentisme i el nacionalisme més moderat, enforteix el moviment perquè reforça la independència com a única solució possible. No obstant això, les properes eleccions al Congrés poden generar una situació d'instabilitat que faci ingovernable l'Estat i s'hagi d'acabar negociant.

Alguns elements favorables amb què comptem són:

- Un govern legítim a l'exili, amb fora de l'abast de l'Estat espanyol a punt per començar a treballar.
- Una majoria absoluta al Parlament, amb 70 parlamentaris independentistes.
- El dret universal a l'autodeterminació.
- La mobilització i l'apoderament ciutadans.
- El conflicte internacionalitzat i la imatge internacional malmesa de l'Estat espanyol.
- Unes organitzacions civils estructurades i fortes a l'interior del país i a l'estranger.
- La capacitat de crear un nou momentum.
- Una majoria social creixent.
- Un moviment basat en la noviolència.
- El nostre treball diari, fonamentat en els valors i la veritat, que genera la solidaritat de les persones de bé.
- La lliçó de l'1 d'octubre: si el poble i la política institucional treballen organitzadament i amb confiança mútua, assolim la victòria organitzativa i política.

FULL DE RUTA

2019-2029

4. Objectius estratègics

El 21 de desembre va donar una majoria parlamentària independentista. Tenim, per tant, majoria social favorable al dret a l'autodeterminació, majoria al Parlament i un potencial apoderament de la societat, així com un millor coneixement internacional del conflicte català.

Objectius estratègics a tenir en compte:

4.1. Reforçament intern

L'Assemblea ha de reforçar-se en el sentit d'augmentar considerablement el nombre de persones associades i d'aconseguir que participin activament en les seves propostes. Per això caldrà fer una campanya de captació i d'implicació social.

D'altra banda, en els darrers mesos, l'entitat i la majoria de les seves AT han dedicat molts esforços a campanyes reactives i de defensa dels presos, exiliats i represaliats. Aquestes actuacions, tot i ser imprescindibles, no han de limitar els esforços destinats a campanyes propositives, de construcció d'uns nous marcs mentals republicans i de lluita per una major influència en les organitzacions de la societat, que permetin preparar l'adveniment de la República des de diferents entitats i centres de poder.

4.2. Lideratge

Cal tenir una societat civil organitzada, unida i conscienciada que empenyi les institucions catalanes a provocar un nou embat definitiu a l'Estat espanyol, no violent, cívic i democràtic, i que estigui preparada quan aquest arribi. L'Assemblea ha de tenir en els seus objectius promoure la creació d'un Consell de Coordinació dels actors independentistes per dur el país a fer efectiva de manera unilateral la seva autodeterminació. Hi ha multiplicitat d'actors que s'han d'anar incorporant en la mesura que ho vegin imprescindible.

4.3. Extensió territorial

S'ha de reforçar el desplegament al territori. Les assemblees de base han de rebre constantment línies d'acció estratègica per part del SN, amb explicitació clara del seu objectiu i de les eines de desplegament tàctic que tenen a les seves mans. I alhora han de poder tenir una retroacció constant amb el SN, per modular i perfeccionar accions i objectius, en funció de la resposta directa al carrer.

Atesa la seva especificitat, es crearà una línia estratègica d'actuació i es desenvoluparan tàctiques, missatges, accions i eines específicament pensades per a aquelles zones més densament poblades del país i/o més refractàries als missatges de l'independentisme, per facilitar-hi l'acció de les assemblees territorials.

L'Assemblea ha d'exercir d'element cohesionador de

les forces independentistes disperses en els punts territorials. Especialment en aquells que per la seva situació geogràfica esdevinguin més necessaris, vulnerables i/o estratègics per al moment en què calgui organitzar el territori.

4.4. Unitat d'acció

No tenim estratègia compartida amb tots els actors independentistes: Govern, Parlament (partits) i societat civil.

Tenim un Govern i un Parlament que no han complert les promeses electorals i que no tenen una estratègia compartida ni clara, la qual cosa comporta una manca de lideratge polític institucional.

Fins ara, Govern i Parlament han aplicat estratègies desiguals que no han facilitat l'objectiu de desenvolupar la República catalana. Les estratègies utilitzades han estat:

- Posar un horitzó a llarg termini, al·legant que encara no som suficients, i no indicar com assolirem la independència quan "la base social" sigui més àmplia.
- Considerar que l'única via és un referèndum pactat, sense indicar quin interlocutor hi ha a l'altra banda.
- Dir que farem efectiva la República catalana sense indicar quan ni com.
- No reconèixer el referèndum de l'1 d'octubre com un mandat ciutadà vinculant.

Ja hem pogut constatar que els partits polítics són la baula més feble de l'univers independentista. Per això, si els partits continuen sense arribar a acords per assolir la unitat d'acció, l'ANC proposarà estratègies per sobrepassar-los.

Per trencar amb aquesta dilació en l'assoliment d'objectius (independència i República catalana) cal que la societat civil forcem la constitució d'una taula d'acció unitària de partits i entitats, i exigim a Govern i partits que compleixin les promeses electorals. També, als efectes de la intervenció en la política de l'Estat, cal demanar als partits independentistes catalans que actuïn exclusivament a favor dels interessos de Catalunya que condueixin cap a la seva independència i que no permetin la governabilitat de l'Estat, si no existeix un compromís previ d'acceptar el dret a l'autodeterminació de Catalunya.

La unitat d'acció necessita l'acompliment de promeses i la consecució d'objectius, alguns dels quals són:

FULL DE RUTA

2019-2029

4.4.1. Govern de la Generalitat de Catalunya

- Fer l'anàlisi dels plans que el Govern de la Generalitat tenia en el període 2015-2017 en relació a la materialització de la independència i revisar aquells que no són adients en un escenari de no negociació.
- Garantir l'obediència del cos de Mossos d'Esquadra als governants legítimament escollits pel poble català i apartar-ne els elements antidemocràtics.
- No criminalitzar les accions no violentes del moviment independentista i aturar la repressió policial en contra seva.
- Denunciar les accions o comportaments supremacistes i feixistes que atempten contra els drets humans de les persones o dels pobles.

Val a dir que l'exigència del Govern català al Govern espanyol del dret d'autodeterminació del poble de Catalunya com a condició sine qua non per asseure's a negociar és un avenç en allò a què s'havien compromès amb la ciutadania, però no és un avenç suficient. La resposta negativa del Govern espanyol era d'esperar i no fa més que constatar el que tothom ja sabia.

4.4.2. Parlament de Catalunya i partits polítics

Els tres partits independentistes van donar a entendre, de cara a les eleccions imposades (i acceptades per part seva) del 21 de desembre, que, si obtenien la majoria, restituirien el Govern legítim i farien efectiu el resultat del referèndum d'autodeterminació.

Promeses que queden per complir:

- Investir Carles Puigdemont i restituir el Govern legítim.
- Anul·lar la suspensió del president Puigdemont i de la resta de diputats presos o exiliats i també la retirada del sou d'aquests diputats.
- Acabar amb el relat interessat que criminalitza un sector reduït independentista, dient que hi ha violència on no n'hi ha, i tergiversa els fets reals.

Hi ha una confusió entre la lluita per l'autodeterminació i la lluita contra la repressió, la qual cosa provoca que l'atenció es desviï de l'objectiu principal, la independència, sense la qual no serà possible la llibertat dels presos, ni el lliure retorn dels exiliats.

4.4.3. Consell per la República

Des del punt de vista internacional, i en especial de la UE, no hi ha cap fet que ens faci pensar que el Parlament Europeu i la Comissió Europea es posicionaran clarament en referència al conflicte català, més enllà de demanar diàleg, llevat que no tinguin cap altre remei. Va augmentant, però, el nombre de representants

d'estats que mostren postures més obertes a resoldre el conflicte, i fins i tot a participar en una hipotètica mediació. A més, el Govern legítim a l'exili –principalment– té una tasca important per aconseguir que la comunitat internacional sigui conscient del que està succeint a Catalunya i ho conegui de primera mà.

D'una manera lenta, des de Waterloo, el Govern legítim ja ha començat a fer passes per desenvolupar la República catalana des de l'exili, posant en marxa i establint acords de col·laboració amb els Consells Locals de la República catalana que ha de donar a conèixer i que està impulsant l'Assemblea Nacional Catalana. Cal connectar aquesta tasca des de l'exili amb la de la societat civil organitzada, amb la dels partits polítics i amb la de les institucions autonòmiques, per establir la unitat d'acció necessària i assolir objectius. L'Assemblea haurà de fomentar la implicació efectiva d'aquests partits i aquestes institucions amb el Consell per la República.

Ha d'impulsar i buscar sinergies amb iniciatives ja existents, perquè el poble català, com a poble diferenciat de l'espanyol, s'organitzi a banda de les estructures de l'Estat espanyol i pugui reclamar el seu dret a l'autodeterminació davant dels organismes internacionals, a tal efecte cal elaborar un cens del poble català, que permeti fer consultes a la ciutadania i faciliti els processos electorals.

4.4.4. Societat civil

Els diferents governs espanyols han demostrant la seva fermesa absoluta a no negociar un referèndum pactat. Tots els actors espanyols (premsa, poder judicial, fiscalia i monarquia) donen senyals clars d'avaluar aquesta posició de no reconeixement, en cap cas, del dret d'autodeterminació de Catalunya.

La societat civil hem de trobar punts de consens per traçar estratègies d'unitat d'acció.

L'Assemblea treballarà, com ha fet fins ara, perquè la unitat d'acció sigui una realitat i, alhora denunciarà, si cal, qualsevol conducta que no vagi en aquesta direcció.

4.5. Majoria social

Cal organitzar, impulsar i exigir accions concretes que contribueixin a ampliar la majoria social, i a generar també un relat constant, no reactiu sinó propositiu, en aquesta línia. També cal planificar accions i crear missatges que explicitin la situació d'extrema debilitat econòmica i financera de l'Estat espanyol, per debilitar-lo. En aquest àmbit, els consells locals de la República catalana, que l'Assemblea està impulsant amb l'objectiu que esdevinguin entitats autònomes que facin efectiva la República catalana en el territori des de la proximitat del món local, tindran, a mesura que es desenvolupin, unes funcions i unes tasques cabdals i necessàries a desenvolupar per generar aquesta ampliació de la majoria social que, d'altra banda, ja tenim força consolidada i

creixent des de l'any 2010. La societat ha de percebre que la República catalana millora la seva vida en aspectes quotidians, com la protecció social, la seguretat futura amb les pensions i la feina, o la participació en la construcció d'una societat millor.

4.5.1. Les assemblees territorials

Les assemblees territorials de l'Assemblea tenen una funció específica i molt important en aquest sentit, que no és altra que la continuació de la tasca realitzada al llarg dels darrers set anys trepitjant el territori, dia sí i dia també, fent pedagogia dels guanys que ens aporta la independència i de les bonances de la instauració d'una República catalana socialment avançada, justa, igualitària i equitativa. La República catalana de les persones i per a les persones.

4.5.2. Les assemblees exteriors

Les assemblees exteriors de l'Assemblea tenen un gran protagonisme en aquest episodi tan important de la internacionalització. La flagrant violència, la repressió i la vulneració de drets per part de l'Estat, no només vers els nostres líders polítics i socials sinó també cap a ciutadans, ha permès a les assemblees exteriors atraure atenció sobre el conflicte entre Catalunya i Espanya des de diferents angles i despertar més interès en els seus països.

Les assemblees exteriors són actives en quatre àmbits principals:

- 1) Per una banda, en l'àmbit més visible de la mobilització i organització d'actes i conferències. En aquest moment, les assemblees exteriors són líders, per davant de qualsevol altra organització catalana (governamental, oficial o associació), en la capacitat d'atraure l'atenció i l'interès de la ciutadania i dels mitjans de comunicació sobre el conflicte Catalunya-Espanya. A més, ho fan amb una doble competència. Gràcies al seu profund coneixement de cadascun dels països en els quals treballen, les assemblees exteriors tenen la capacitat de trobar fórmules específiques per incidir en cada país i, alhora, tenen la capacitat d'organitzar campanyes internacionals orquestrades i coordinades entre diferents països.
- 2) En segon lloc, les assemblees exteriors continuen igualment actives establint aliances, despertant interès i obrint noves vies de comunicació amb tot tipus d'ONG, entitats, associacions i actors locals, des d'organitzacions de drets humans, "think tanks", universitats, etc.
- 3) Després, en l'àmbit de la paradiplomàcia, que és un terreny que ha sofert sismes importants en els darrers 18 mesos. Fins al setembre del 2017 es comptava amb una activitat relativament intensa de les delegacions del Govern a l'exterior a través de Di-

plocat. Aquesta activitat es va esvaïr sobtadament amb l'aplicació de l'article 155 i, posteriorment, en els darrers mesos, s'ha anat restablint progressivament. Malgrat aquests alts i baixos, el paper de les assemblees exteriors ha estat i continuarà essent clau per poder mantenir la constància del contacte i el relat amb els polítics i les autoritats locals, independentment de la continuïtat que les institucions oficials catalanes puguin mantenir.

- 4) Finalment, el contacte constant amb mitjans internacionals i locals en cada país també és una missió indispensable que les assemblees exteriors porten a terme, no solament per contrarestar el missatge de l'unionisme (incloent-hi la campanya oficial del Ministerio de Asuntos Exteriores), sinó també per poder presentar una versió dels fets des del punt de vista del moviment ciutadà de base que representa l'Assemblea, que és una versió complementària al relat del Govern i de la Conselleria d'Exteriors.

4.5.3. Les assemblees sectorials

Les sectorials de l'Assemblea, no sempre reconegudes en la seva justa mesura per la feina que desenvolupen des dels seus diferents àmbits, tenen gran importància. Cal replantejar de forma global el seu paper de les sectorials, per tal que puguin col·laborar molt més i de manera més efectiva en els objectius i estratègies de l'Assemblea. El seu potencial humà de les sectorials és molt important i clau en moments com l'actual i no podem desaprovechar-lo. També cal establir mecanismes que relacionin estretament les AS amb les AT i les AE, crear protocols de col·laboració entre elles i fer d'aquesta manera molt més efectiva l'acció sobre el territori.

4.5.4. Les assemblees de joves

Caldrà apostar per les assemblees de joves, ja que els joves són un valor afegit imprescindible per aconseguir, construir i mantenir la República catalana, però que en molts casos encara cal enfortir. El nou encaix reglamentari de l'ANJI a l'Assemblea Nacional Catalana ha de servir:

- Per fer créixer aquest espai i reforçar la seva capacitat de mobilització en el món juvenil, tant a nivell nacional com territorial.
- Per fonamentar la implicació i participació de l'ANJI en la vida política de l'Assemblea.
- Per facilitar que l'ANJI assoleixi els seus objectius, com ho és reproduir a nivell local, mitjançant les assemblees de joves, el format de la Taula Jove per la República catalana (espai de trobada de totes les entitats juvenils independentistes, creada per fomentar la interlocució entre el jovent organitzat i coordinar accions i comunicats unitaris).

FULL DE RUTA

2019-2029

4.5.5. Altres entitats i organitzacions

L'Assemblea, tot i ser organitzadora de les mobilitzacions més grans mai realitzades, no solament a Catalunya sinó a Europa i al món sencer, sempre ha ofert consens de col·laboració a la resta d'entitats civils i associacions. Ningú no disposa del poder de convocatòria i de mobilització que té l'Assemblea, tot i això, però, sempre s'ha cercat la unitat d'acció en tot allò que s'ha organitzat.

Cal col·laborar de manera generalitzada amb altres entitats i moviments nous que van apareixent, per tal d'assolir els objectius i estratègies de l'Assemblea.

5. Línies d'actuació estratègica

L'Assemblea ha estat el desencadenant principal i el motor constant de la mobilització ciutadana que ha fet possible el moviment ciutadà majoritari cap a l'auto-determinació.

A grans trets podem considerar tres possibles escenaris per assolir la independència:

Escenari 1: Referèndum pactat amb l'Estat espanyol com a resultat d'una negociació directa bilateral.

Basant-nos en les manifestacions i la duresa dels fets dels darrers anys, considerem del tot ingenu entendre aquest escenari com a possible; per tant, malauradament, s'ha de descartar.

Escenari 2: Referèndum pactat amb l'Estat espanyol, forçat per algun organisme internacional.

Basant-nos en l'actuació de la UE, especialment a partir de l'1 d'octubre de 2017, considerem aquest escenari com a molt poc probable, a menys que la situació de conflicte escali i sobrepassi el llindar màxim d'acceptació de vulneració de drets i/o d'instabilitat econòmica per part de la UE, que desconeixem on és i si hi és. Per tant, caldrà fer accions que vagin en aquesta línia i que poden coincidir amb les que es desenvolupen per a l'escenari 3.

L'Assemblea entén que els costos d'una secessió pactada sempre seran inferiors als de l'opció unilateral i, òbviament, la comunitat internacional i el dret internacional prioritzen les sortides negociades. En aquest sentit, l'Assemblea estaria disposada a renunciar a la unilateralitat, si qualsevol d'aquests dos escenaris es convertís en realitat tangible i declarada sense cap marge d'ambigüitat per part dels actors implicats (Govern català, Govern espanyol, potencial mediador) i hi hagués les garanties suficients que fos un referèndum net i Espanya n'acatés els resultats. Per a la UE una secessió pactada també tindrà menys costos i, per tant, al final l'haurà d'acceptar, però caldrà demostrar que el conflicte ja és impossible de resoldre sense aquesta

mediació.

El conflicte polític entre l'Estat espanyol i Catalunya té ja una durada i una complexitat que qualsevol actor que cregui que hi ha de tenir intervenció ha d'entendre que el temps per a un potencial acord es va exhaurint, i una part rellevant de la societat mobilitzada catalana ja és prou madura per afrontar una independència unilateral. Tota mediació per a un acord negociat hauria de tenir en qualsevol cas dues premisses mínimes:

- La revocació del judici contra l'independentisme, que els presos polítics surtin de les presons i que els exiliats puguin tornar a Catalunya.
- Qualsevol acord ha d'admetre la negociació directa de la independència i ha d'incloure un referèndum amb mediació internacional, acordat, vinculant i reconegut internacionalment, amb una pregunta binària sobre la independència efectiva per a la constitució d'un nou Estat independent en forma de República i amb reconeixement del resultat, d'acord amb una majoria del 50% més un dels electors que hi hagin participat.

Escenari 3: Via unilateral

És l'escenari que l'Assemblea considera més probable, que depèn de nosaltres i ens permet ser proactius; per tant, prioritzem que hem d'actuar entenent que ens trobem en aquest escenari. No obstant això, el seu principal punt dèbil és la manca d'unitat estratègica dels partits, entre ells i amb la societat civil. Així doncs, caldrà treballar molt activament des de l'Assemblea per exigir aquesta unitat i posar en contradicció els partits i actors polítics que la descartin.

Si després d'intentar assolir la unitat d'acció entre els partits polítics, aquesta no fos possible com a conseqüència del clar desmarcatge d'algun partit, l'Assemblea farà una consulta als socis per determinar si pot donar el seu suport al partit -o partits- que sí que hagin manifestat una sincera disponibilitat per arribar a acords i assolir la unitat d'acció.

Cal generar una finestra d'oportunitat, aprofitant la incapacitat de qualsevol govern espanyol d'oferir absolutament res i de renunciar a la seva cara més represora, així com les seves debilitats governamentals, que probablement després de les eleccions generals del 28 d'abril esdevindran encara més marcades. Aquesta situació va unida a la màxima fortalesa de la ciutadania independentista mobilitzada i determinada, i a la resta de factors positius indicats a l'apartat "Situació actual".

Perquè aquest escenari es desenvolupi amb èxit, cal alinear idealment els següents actors clau: el Govern, el Parlament, la resta d'institucions i la ciutadania mobilitzada. Així, un cop tots aquests actors estiguin alineats amb l'objectiu, caldrà revalidar la declaració

FULL DE RUTA

2019-2029

d'independència al Parlament i publicar-la al BOPC i al DOGC, fer una proclamació solemne de la República catalana davant del món, tot abaixant la bandera espanyola del Palau de la Generalitat i del Parlament de Catalunya, demanar el reconeixement internacional de la independència de Catalunya, i constituir-se en estat. A partir d'aquí caldrà publicar els decrets de desenvolupament de la Llei de Transitorietat Jurídica, deixar en llibertat els presos polítics i organitzar el retorn dels exiliats. Les institucions i, si cal, la societat civil hauran d'activar el pla d'organització del territori d'una manera indefinida en compliment de la legislació vigent de l'estat constituït.

Cal tenir present que, en la conjuntura actual, es podria dibuixar un altre escenari. Si després del cicle electoral Espanya-Europa-municipals i de la finalització del judici dels líders independentistes al Tribunal Suprem espanyol continuem sense una estratègia comuna per assolir la independència, és molt possible que el MHP Quim Torra dissolgui el Parlament de Catalunya i convoqui eleccions anticipades.

En aquest cas, si els partits o coalicions electorals indubtablement independentistes assolissin més de la meitat dels vots al Parlament de Catalunya, es podria culminar per la via unilateral el procés iniciat l'1 d'octubre del 2017. Aquesta culminació per la via unilateral es portaria a terme mitjançant la declaració d'independència feta pel Parlament o per l'Assemblea de Càrrecs Electes.

L'Assemblea vol posar en relleu que ampliar la base social no es una estratègia ni un escenari en si mateix. Encara que fóssim el 80%, la independència no ens vindria donada, sempre hauríem de situar-nos igualment en algun dels tres escenaris esmentats. Considerem també que des del 2010 tenim oberta una potent finestra d'oportunitat, gràcies a totes les fortaleces indicades anteriorment i que no havíem tingut mai fins el passat 1 d'octubre del 2017.

5.1. Acció o lluita no violenta

L'acció o lluita no violenta és l'eina estratègica per assolir la República catalana. Tenim d'exemple el referèndum de l'1 d'octubre del 2017.

La lluita activa no violenta és una lluita d'intel·ligència, que no es basa en la força i que defensa els drets sense conculcar-ne cap. El seu objectiu és debilitar els pilars de poder de l'adversari a través de la planificació d'accions coercitives, de protesta, de denúncia, de no cooperació o de desobediència civil, per aconseguir canvis polítics.

Plantegem l'acció o lluita no violenta com l'alternativa a una acceptació passiva de l'opressió. Creiem fermament que això ens permetrà implementar una República catalana amb uns espais de poder més repartits, sense odi ni venjances, amb una inclinació menor cap a la violència futura i amb uns resultats més satisfactoris i permanents.

L'Assemblea haurà de posar en valor tota la seva estructura territorial i proporcionar-li formació i eines per garantir l'organització del territori quan sigui necessari. Això s'ha de fer de manera coordinada amb tots els actors que actuen en el territori.

L'estratègia d'organització del territori s'haurà d'assenyar en la defensa civil no violenta, la qual haurà de ser exercida per la població i les seves institucions, sobre la base d'una preparació prèvia, de la planificació i de la formació. Per tant, caldrà difondre aquest concepte entre la ciutadania independentista més enllà dels socis de l'Assemblea.

5.2 Estratègia electoral

El nostre país viu una situació excepcional des de l'octubre del 2017. I és en base a aquesta excepcionalitat que cal una estratègia d'intervenció electoral en tots els comicis que es convoquin fins a normalitzar la situació un cop implantada la República catalana.

L'Assemblea, després d'una consulta ratificada pels socis en un 89%, es va integrar a @PrimariesCatalunya, per implementar un mètode de generació de llistes obertes i integradores per a les eleccions municipals del maig del 2019, amb la intenció assolir el màxim d'ajuntaments independentistes.

Aquest procés ha possibilitat un ampli debat ciutadà, d'una gran riquesa de matisos i participació, en multitud d'assemblees en pobles i ciutats. Així mateix, l'Assemblea ha de promoure aquest debat a fons per desemmascarar les estratègies poc clares de determinats partits.

D'aquest debat es desprèn una conclusió molt majoritària, que qüestiona l'estatu quo actual. Els partits polítics tenen excessivament patrimonialitzada la representativitat a les institucions que els atorga la ciutadania com a mandat.

Els partits polítics són eines imprescindibles en un estat de dret i democràtic. Són laboratoris d'idees, instruments d'elaboració de propostes de transformació de la realitat social, d'equitat, d'anàlisi sociològica i de generació de missatges per intervenir i aprofundir en els debats ciutadans de present i futur.

Però en base a la Llei electoral, que no hem estat capaçs de canviar en totes les legislatures, s'han atorgat en exclusiva la capacitat de triar els representants que concorren a les eleccions, fruit del sistema de llistes tancades. Aquesta situació elimina la crítica interna, aïlla la dissidència i converteix els partits en agències de col·locació, en mans de les direccions d'aquests partits.

Hem de retornar l'elecció dels representants de la ciutadania a les institucions a una confrontació de talent, d'idees, de compromís col·lectiu de les persones de la societat civil que reben un mandat concret de la ciutadania, i que estan subjectes a la rendició de comptes

FULL DE RUTA

2019-2029

constant i d'una manera individual.

Hem de consolidar una única i nítida línia d'acció estratègica i tàctica independentista en qualsevol dels comicis electorals que s'esdevinguin fins que haguem materialitzat el nostre objectiu fundacional, impulsant i potenciant que els partits polítics modulin la confrontació ideològica i tàctica fins que siguem un estat independent. És fonamental que entenguem que vivim un moment excepcional i que tots els nostres esforços han d'anar destinats a l'objectiu fonamental i prioritari de convertir aquest país en un estat normalitzat.

En totes les cites electorals que puguin esdevenir-se, d'una manera reglada o anticipada, l'Assemblea haurà de desplegar els plantejaments tàctics adients per materialitzar aquest objectiu estratègic de màxims, mentre no haguem aconseguit el nostre objectiu fonamental: l'alliberament nacional. La situació és excepcional i no la podem afrontar amb les eines, els debats i les confrontacions electorals d'un país normalitzat.

5.3. Anàlisi de l'aplicació de l'article 155 de la Constitució espanyola

L'aplicació de l'article 155 per part de l'Estat espanyol a Catalunya ha tingut greus conseqüències. Des del cessament del Govern legítim de la Generalitat, la dissolució del Parlament o el tancament de totes les delegacions del Govern a l'exterior, fins a la supressió de molts organismes administratius, com el Consell Assessor per a la Transició Nacional, la Comissió especial sobre la violació de drets fonamentals a Catalunya, la Secretaria per al Desenvolupament de l'Autogovern o l'Oficina per a la millora de les institucions d'autogovern. També van quedar aturades iniciatives parlamentàries, com el projecte de llei del procediment de votació electrònica per als catalans i les catalanes residents a l'estranger.

Coneixem els cessaments, els empresonaments, les dissolucions d'organismes, la paralització de subvencions –algunes ja mai no recuperades–, però no tenim una anàlisi acurada de tot allò que realment es va veure afectat per l'article 155, ni tampoc dels errors que des de la Generalitat es van cometre per la manca de previsió sobre com l'Estat podia aplicar aquest article de la Constitució Espanyola del 78.

Cal fer un estudi complet de l'abast que va tenir l'aplicació d'aquest article per tal de preveure'n els possibles efectes d'una nova activació per part de l'Estat i poder defensar la Generalitat d'aquest atac a la nostra sobirania.

5.4. Fer República catalana de baix a dalt

L'octubre del 2017 es va estroncar la possibilitat de fer arribar al territori allò que s'havia aprovat amb majoria absoluta al Parlament de Catalunya. La República

catalana no es va fer efectiva. Com a resultat d'això, la repressió de l'Estat espanyol ha provocat que una part del Govern legítim de Catalunya sigui a la presó i que, en aquests moments, els seus membres estiguin sotmesos a judici, la sentència del qual creiem que ja està dictada per endavant. L'altra part del Govern legítim es troba a l'exili, a Bèlgica, Escòcia o Suïssa.

Davant d'aquest panorama de no implementació de la República catalana declarada, cal que la ciutadania s'apoderi des del territori per començar a fer allò que en aquells moments els polítics no van saber portar a terme: Fer República catalana.

A continuació s'especifiquen les línies generals d'actuació, per a cadascuna de les quals el Secretariat Nacional o les Comissions pertinents faran arribar a les assemblees de base un document de treball on constin els objectius, les actuacions/ campanyes i, quan calgui, el calendari de treball i el pressupost.

5.4.1. Consell per la República i consells locals de la República catalana

El Consell per la República, ubicat a Waterloo, Bèlgica, ha arrencat recentment i, tot i que està encara en els seus inicis, una bona part de la ciutadania de Catalunya hi té posades moltes esperances. S'espera que iniciï allò que no es va fer l'octubre del 2017. És una tasca enorme per dur a terme; per tant, cal que des de l'Assemblea ajudem perquè pugui desenvolupar-la amb èxit, alhora que hem de fiscalitzar el correcte compliment dels objectius que se n'espera.

L'Assemblea ha de liderar el desenvolupament i la implantació en l'àmbit local, a través dels CLdR, d'un nou sistema de governança de la República catalana, basat principalment en una major participació i en un apoderament més gran de la ciutadania a través de consultes constants canalitzades des del Consell per la República, que està desenvolupant l'eina de participació. L'Assemblea ha de col·laborar en el desenvolupament d'aquesta eina i després en la seva divulgació i implantació als municipis, per tal que es consulti amb freqüència la ciutadania sobre aquells aspectes de la vida local que siguin del seu interès. D'aquesta manera, la ciutadania apreciarà un canvi real en la vida a la República catalana, encara no efectiva, però que ja permet participar-hi molt més activament. Aquesta pràctica, a més, farà que el cens republicà es vagi ampliant de forma ràpida i que tant els ciutadans de l'Estat com els de l'exterior vegin que Catalunya trenca definitivament amb la feble democràcia espanyola i crea el seu propi sistema de governança republicana.

Els consells locals de la República catalana són l'eina necessària per fer efectiva la República catalana al territori des de la proximitat del món local. Es tracta d'un projecte impulsat per l'Assemblea, que ha d'esdevenir autònom en si mateix. Els Consells s'han de relacionar i posar d'acord amb el Consell per la República, amb qui han d'establir

FULL DE RUTA

2019-2029

uns acords de col·laboració que regeixin la seva relació, i arribar a fer efectiu el mandat de l'1 d'octubre.

Els consells locals de la República Catalana esdevenen un actor més que permet eixamplar la base social per la República catalana, passant de les paraules als fets, aplicant allò que des de fa anys anem explicant al territori; han de ser un lloc de trobada de totes les iniciatives populars de base política, social i econòmica que vulguin treballar per a la construcció de la República catalana efectiva.

5.4.2. Consum estratègic i responsable

Prèviament, durant i després de l'1 d'octubre del 2017, va haver-hi empreses que, pressionades per l'Estat espanyol, van traslladar les seves seus socials fora de Catalunya com a mesura de pressió sobre el Govern de Catalunya i de retruc sobre la seva ciutadania, fos independentista o no.

Altrament, ens trobem que una majoria de les empreses de l'ÍBEX, i d'altres que en són subsidiàries o hi estan relacionades, formen part d'una elit, en què s'integra la monarquia, les grans entitats financeres i una malsana estructura corrupta de l'oligarquia del poder, que utilitza la ciutadania i la manipula a través dels valors patriòtics, per arribar així a una part important de l'opinió pública espanyola. Amb aquesta manipulació no fan altra cosa que amagar la sagnia econòmica a què se sotmet des de fa molts anys aquest país.

A través del consum estratègic, apoderem la ciutadania perquè per si mateixa i amb petites accions, però que vistes en un context global tenen una gran afectació i repercussió, comenci a fer trontollar els poders fàctics establerts durant dècades i afavoreixi altres empreses, sovint més petites o modestes, perquè esdevinguin la nova base empresarial i econòmica de la República Catalana.

Aprofitant el canvi de paradigma que suposa el Consum Estratègic en gran part de la societat independentista, l'Assemblea ha de promoure eines informàtiques que permetin posar d'acord empreses i cooperatives compromeses amb el públic consumidor republicà, per tal de donar lloc a un "mercat republicà" que prioritzï les relacions comercials i esdevingui una font de finançament per a la República catalana, mentre aquesta no sigui efectiva.

Cal demanar a l'administració pública que estudiï alternatives de municipalització o de contractació d'empreses que ajudin a la creació de sectors estratègics republicans.

5.4.3. Memòria històrica

Per construir la República catalana és imprescindible el coneixement de la nostra pròpia història. Durant segles la nostra història s'ha escrit d'acord amb els règims

espanyols del moment, que han desvirtuat la realitat. Només podrem construir alguna cosa nova i esdevenir una República catalana amb la mirada clara i neta cap a un futur molt millor si coneixem el nostre passat i ens hi reconciliem. Només el reconeixement ens ajudarà a avançar per construir quelcom nou, amb autoestima i sense cap llast del passat. En el moment en què ho col·loquem tot a lloc ni rancúnies ni retrets ni odís tindran cabuda en la nostra realitat, perquè ja haurem fet net.

Condemnem l'oblit que ens ha imposat el règim del 78 respecte als crims del franquisme i exigim que es depurin responsabilitats, que es compleixin les lleis que fan referència a la memòria històrica, que s'eliminin els vestigis que resten de la dictadura i que s'exhumin fosses comunes, on n'hi hagi.

5.4.4. Sobirania fiscal

Ens hem de plantejar com a societat què podem fer per ajudar que el nostre propi mandat sigui de més fàcil aplicació. I és aquí on esdevenim clau per ajudar l'administració pública catalana a apoderar-se i aconseguir que cada vegada sigui més forta i estigui més preparada per a l'aplicació de les lleis aprovades al Parlament de Catalunya. Per tant, cal que endeguem campanyes adreçades a la ciutadania i a les empreses, per tal d'abonar el terreny i plantar les llavors de la futura República catalana. Cal estudiar la millor manera i les millors eines per esdevenir fiscalment sobirans tot preparant el futur Estat català, i cal desenvolupar campanyes perquè la gent i les empreses cotitzin a la caixa de recaptació pròpia.

5.4.5. Procés constituent

El Procés constituent ha estat deliberadament aparcat durant els dos darrers anys perquè havíem optat per introduir en l'agenda del Full de Ruta polític el referèndum d'autodeterminació; per tant, havíem bolcat gran part dels nostres esforços i recursos cap a aquesta fita.

Cal que prenguem aquest apartat per recollir des de les bases què és allò que volem que sigui la República catalana. Hem d'interactuar i associar-nos amb tots els actors civils i polítics que ja es troben treballant en aquest àmbit, per tal de rebre una valuosíssima informació a través dels debats ciutadans, que ha de servir perquè el poder legislatiu de la República catalana pugui donar forma a la Constitució Catalana, que finalitzarà en un exercici de democràcia directa, mitjançant un referèndum democràtic per ratificar el text constitucional.

Una manera de dur a terme aquest procés seria a través dels consells locals de la República catalana, vicle d'unió i confluència de tots els actors sobiranistes i dels demòcrates defensors del dret a l'autodeterminació del poble de Catalunya.

Cal que les aportacions prèvies per als debats així com el resultat del Procés constituent es reflecteixin en una proposta molt més concreta, que mostri amb claredat els beneficis que comportaria la nova República catalana, amb l'objectiu d'atraure gent fins ara no independentista i eixamplar, així, la base social favorable a la independència.

5.4.6. Institucions de país

El projecte "Tu Votes Tu Comptes" té com objectiu preparar les estructures del país perquè es comenci a treballar per la República catalana, perquè el màxim nombre d'institucions de la societat civil esdevinguin eines de país. Tenim al nostre abast aconseguir que les juntes de govern de les Institucions que conformen l'estructura subgovernamental de Catalunya estiguin formades i dirigides per gent independentista.

Actualment la majoria d'aquestes institucions estan governades per juntes més properes als interessos de Madrid que als de casa nostra. Volem i podem ajudar a construir candidatures potents de gent preparada amb ganes de treballar-hi de valent per fer que aquestes institucions siguin eines de país. A les juntes d'aquestes institucions s'hi accedeix a través d'eleccions, i en molts casos són eleccions en les qual vota molt poca gent, fins i tot per desconeixement que ho poden fer.

Volem i podem fer que els independentistes governin els col·legis professionals, les federacions socials, culturals i esportives, els òrgans universitaris, les cambres de comerç i les patronals. Volem fer que el canvi de model de país comenci també de d'aquestes institucions.

5.4.7. El moviment sindical

En la mateixa línia d'ajudar a construir les estructures de país per començar a bastir la futura República catalana, l'Assemblea ajudarà a enfortir els sindicats nacionals sense vinculacions amb sindicats estatals.

5.4.8. La tasca de les assemblees sectorials

Així mateix per ajudar a construir les estructures de país i recuperar sobirania des de baix, l'Assemblea promourà, a través de l'acció de les seves assemblees sectorials, iniciatives, projectes i accions que afavoreixin l'apoderament de la gent, la transformació social i la defensa de les llibertats i dels drets (humans, civils, econòmics, lingüístics, culturals, polítics, socials...), que s'han d'anar incorporant en aquestes estructures en la mesura que ho vegin imprescindible.

5.4.9. Els moviments de sostenibilitat ambiental

L'Assemblea ha d'implicar-se en els diversos moviments existents de defensa d'un futur sostenible. No s'han de patrimonialitzar aquestes iniciatives, sinó po-

sar la nostra gran capacitat de mobilització al servei d'una lluita urgent, en la qual cal avançar perquè, sinó, cap República serà viable. Hem de fer nostres les plataformes i els moviments contra el canvi climàtic, la contaminació i l'acumulació de residus, i hem d'involucrar-nos-hi.

5.4.10. La lluita feminista

La persistència de les desigualtats i la invisibilització de la dona, els atacs a la seva vida, la seva seguretat i la seva llibertat, són un clam sense resoldre en ple segle XXI. També en aquest camp hem de fer, com a organització, una denúncia clara d'aquesta situació, hem de donar suport a totes les iniciatives que hi lluiten i hem de pressionar les estructures de poder per eradicar aquesta xacra que impedeix considerar que una República catalana sigui digna d'aquest nom.

5.4.11. La lluita contra l'especulació

És una evidència que el poder econòmic, financer i informatiu està cada vegada en més poques mans en un món que tendeix a una globalització galopant. És la nostra responsabilitat denunciar-ho, mentalitzar el nostre entorn dels perills que això suposa, fer un gir en els nostres hàbits de consum respecte de les grans corporacions i exigir canvis en les legislacions pertinents. Si no, el consum desafortat, l'especulació i la destrucció del territori, la gentrificació de les ciutats i altres canvis accelerats ens deixaran un país erm i irreconoscible.

5.4.12. País d'acollida

Quan bona part d'Europa es nega a acollir els immigrants provocats per les guerres i la misèria, Catalunya, històricament terra de pas i d'acollida, ha de facilitar la seva arribada i la seva integració. L'Assemblea ha de donar tot el seu suport a les organitzacions que lideren aquesta lluita i proposar una República catalana fraterna i igualitària.

5.5. Internacionalització

La internacionalització dels darrers mesos ens ha permès aprendre d'errors i també observar certes reaccions de la comunitat internacional:

- 1) Per una banda, hem après que s'ha sobrevalorat la possibilitat del rol de mediació de les institucions europees i, amb la puixança de partits de dreta i ultradreta a Europa, ara ja tenim la certesa que no podem comptar amb el suport de la Unió Europea democràtica. Tot i això continua sent necessari que posem en evidència la vulneració dels nostres drets, incloent-hi el dret a l'autodeterminació, davant de la Unió Europea i del Consell d'Europa. Aquesta ha de continuar sent una línia d'actuació en la internacionalització.

FULL DE RUTA

2019-2029

- 2) Tot i que la Unió Europea és un club d'estats que es protegeixen els uns als altres, a Europa hi hem trobat més que simpatia, fins al punt que parlamentaris de partits, en molts països, s'han manifestat a favor dels nostres presos polítics i del dret a l'autodeterminació, i s'han creat autèntiques aliances i xarxes d'entesa. A Alemanya, Bèlgica, Escòcia i Suïssa els jutges s'han manifestat. Aquesta àrea s'ha de continuar treballant.
- 3) Més enllà de la Unió Europea cal veure com l'Assemblea i les assemblees exteriors poden donar suport a explorar vies d'entesa amb països de la resta del món. Cal també explorar possibles aliances amb els països que componen l'EFTA, sobretot com a eina de pressió a la pròpia UE.
- 4) El Consell per la República és una eina important per a la internacionalització. Cal buscar la fórmula a través de la qual les assemblees exteriors puguin donar suport adequat a la tasca del Consell així com col·laborar en la campanya d'inscripcions.
- 5) La comunitat internacional ha constatat que l'Estat espanyol, representat pels partits polítics del 155, així com per la fiscalia, el poder judicial, la premsa, la monarquia i les grans empreses, no està disposat a dialogar sobre el dret d'autodeterminació de Catalunya. Ha mostrat la seva cara més fosca i una manca de límits a l'hora de frenar el dret d'autodeterminació català. Hem de continuar denunciant internacionalment els poders fàctics de l'Estat i desemmascarar les actituds i els comportaments poc democràtics o clarament autoritaris que manté.
- 6) La ciutadania espanyola, per la seva banda, fins ara ha acceptat de manera molt majoritària l'actuació de l'Estat espanyol. S'han de buscar canals de comunicació per poder incidir en l'opinió pública a Espanya i alhora s'han d'establir mecanismes de coordinació amb els col·lectius espanyols que donen suport al dret a l'autodeterminació i planificar estratègies comunes.

5.5.1. Les assemblees exteriors

Les assemblees exteriors continuaran la seva tasca en els àmbits del punt 4.4.3, mitjançant accions de denúncia, campanyes coordinades, com la Make A Move, l'establiment de contactes i aliances, etc., per tal d'arribar als objectius d'internacionalització del punt 5.7.

Actualment les assemblees exteriors tenen presència en quasi tots els països de l'Europa occidental, en una vintena de ciutats dels Estats Units i Llatinoamèrica. Es valorarà si cal impulsar i si és possible la creació d'assemblees exteriors en països estratègics des del punt de vista geopolític.

5.5.2. Comunicació

Les actuacions que es portaran a terme des de comunicació seran:

Reivindicar el dret a l'autodeterminació recordant que és un dret internacional.

Recuperar el relat de futur, guanyador democràtic, econòmic i social, que comporti una millora en la vida i en el benestar de les persones.

Emetre missatges constants i reiterats d'acompanyament emocional de la ciutadania, que posin èmfasi en la il·lusió col·lectiva de la lluita pel nostre objectiu des de l'acció o lluita no violenta.

Denunciar els retrocessos en drets i llibertats que estem soffrint i contrarestar, amb celeritat i informacions contrastades, la tergiversació i manipulació que la majoria dels mitjans de comunicació espanyols porten a terme amb la publicació de notícies falses en contra nostra.

Definir un pla comunicatiu que potenciï la lluita no violenta per la independència, en lloc de la lluita antirepressiva.

Treballar internament i internacionalment per incardinar el moviment independentista en la història dels moviments polítics que han treballat des de la noviolència.

Utilitzar estudis d'opinió, de vot, sondatges, i tot tipus d'eines d'anàlisi per tenir pautes adequades per incidir en l'opinió pública i per fer arribar millor el nostre missatge a grups segmentats de la ciutadania.

Explicar de manera entenedora per al gran públic la injustícia que les actuals balances fiscals significa per a tots els catalans, independentistes i no independentistes.

Denunciar la causa dels presos polítics, exiliats i represaliats i demanar-ne l'anul·lació.

Totes aquestes actuacions es portaran a terme d'acord amb un Pla d'acció anual, que es revisarà cada trimestre, sorgit del Pla Estratègic i adaptat al Pla de Comunicació Global.

5.5.3. Jurídica

Cal donar una resposta ofensiva jurídica a tota mena de missatges falsos, i atacs feixistes.

Ha quedat oberta una línia, la judicial, de la qual sortiran resolucions de les Nacions Unides, del Tribunal Europeu de Drets Humans (Estrasburg) i del Tribunal de Justícia de la Unió Europea (Luxemburg), o fins i tot del Tribunal Internacional de Justícia (La Haia), en

un moment que no sabem quan serà i en una línia que no coneixem i que no sabem com podria incidir en els esdeveniments futurs. Cal apel·lar a la justícia internacional.

En l'àmbit domèstic hem de reforçar l'ajut i el suport als represaliats. L'Estat espanyol no té aturador i, en tot moment, cal donar suport i acompanyament a les víctimes de la repressió.

L'assoliment d'aquests objectius ha d'ajudar a generar el momentum per fer efectiva la República proclamada el 27 d'octubre.

5.6. Consell confederal dels Països Catalans

L'Assemblea treballa per a l'assoliment de la independència del Principat de Catalunya. Som, però, conscients que el conjunt de la nació catalana va més enllà del Principat. Estem segurs que la consecució de l'Estat català serà un esperó per a l'emancipació de la resta dels Països Catalans i, per aquest motiu, des de l'Assemblea, donem suport a les aspiracions legítimes de sobirania de cadascun dels diferents territoris de la nació catalana i treballem conjuntament amb les altres entitats integrants de la Confederació d'Entitats Sobiranes dels Països Catalans, per no perdre mai de vista que tots formem part d'una mateixa nació.

6. Escenari canviant

En el moment de redactar aquest Full de Ruta han estat convocades unes eleccions anticipades al Congreso de los Diputados i al Senado espanyol. També estan convocades eleccions municipals i eleccions al Parlament Europeu. És previsible que tinguem un escenari diferent en aquestes institucions quan presentem aquest Full de Ruta als socis de l'Assemblea. També és possible que, una vegada passat el cicle electoral, es generi una confrontació política més gran Catalunya-Espanya, amb una onada repressiva superior a la viscuda amb l'aplicació de l'article 155.

Per altra banda, davant la previsible sentència condemnatòria que dictarà el Tribunal Suprem en el judici contra l'independentisme, cal planificar des d'ara mateix accions (no només reaccions) noviolentes de mobilització ciutadana contundent. Aquestes accions s'enfocaran a objectius clars com:

- Augmentar la incidència en la comunitat internacional per generar posicionaments efectius.
- Millorar la cohesió tàctica i teixir la confiança amb altres actors socials i moviments populars del país.
- Accelerar l'estat de consciència i compromís del nostre poble.
- Sacsejar les institucions catalanes per obligar-les a fer passos endavant